

Virksomhed i dens 12te Regnskabsaar tilligemed det for Aaret fra 1ste Januar til 31te December 1872 aflagte Regnskab, og fra Bestyrelsen for Kreditforeningen af jydsk Landeindomsbesiddere en lignende Beretning tilligemed Exemplarer af Regnskabet for det sidste Aar, samt endelig fra Fængselsfællesskabet i Horsens Exemplarer af dets 12te Aarsberetning. — Disse forskellige Sager ville blive fremlagte i Døseværselet.

Paa Dagsordenen var:

Justitsministeren forelægger: a. Forslag til Lov om en Forandring i § 4 i Lov om Ophævelsen af den Kgl. Enehandel paa Færøerne af 21de Marts 1855 samt i § 1 i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8de Januar 1872; b. Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Kjøbstædernes almindelige Brandforsikring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik; c. Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse og d. Forslag til Lov om Erstatning for den ved Brandvæsenets Slutningsforanstaltninger bevirkede Skade, forsaavidt angaar Kjøbenhavn og Landet.

Justitsministeren: Efter Hans Majestæt Kongens allerhøieste Befaling har jeg herved den Ære for det høie Landsting at forelægge „Forslag til Lov angaaende Bemyndigelse for Kjøbstædernes almindelige Brandforsikring til at optage Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik.“ — Det er allerede en Del Aar siden, at der har været forelagt Landstinget et Lovforslag, der gik i samme Retning som dette; men man mente dengang, at det ikke vilde være rigtigt at udvide den almindelige Brandforsikring for Kjøbstæderne til Reykjavik, saalænge ikke Brandforsikringen havde haft Leilighed til gennem et særligt Repræsentantskab at udtale sig om, hvorvidt den vilde være tjent med en saadan Udvidelse. Efterat Brandforsikringen har faaet et Repræsentantskab, har der været aabnet Forhandlinger med dette, og det har erklæret sig rede til at gaa ind paa denne Udvidelse paa visse nærmere Betingelser. Disse Betingelser ere bleve fremsatte i et Udkast til en Forordning, der har været forelagt det sidst afholdte Althing paa Island, og medens Althinget i det Hele ikke har vist stor Beredvillighed til at gaa ind paa en Drøftelse af de det forelagte Sager, har det dog gjort en Undtagelse med Hensyn til det nævnte Udkast i Erkendelse af den store Interesse og Vigtighed, det har for Kjøbstaden Reykjavik at kunne faae et ordnet Brandforsikringsvæsen. Man har endelig mig tiltraadt det forelagte Udkast. Betingelsen

for, at Foranstaltningen kan træde i Live, er imidlertid, at der sker en Forandring i den gjældende Lovgivning, idet det ikke kan antages, at Kjøbstædernes Brandforsikring, der kun har til Omraade de danske Kjøbstæder, uden et Samtykke fra Lovgivningsmagtens Side kan udstrække sin Virksomhed til Kjøbstaden Reykjavik. Det Forslag, jeg har den Ære at forelægge det høie Thing, gaar derfor netop ind paa at erhverve et saadant Samtykke fra Lovgivningsmagtens Side.

Jeg skal dernæst have den Ære for det høie Thing at forelægge „Forslag til Lov om en Forandring i § 4 i Lov om Ophævelsen af den Kgl. Enehandel paa Færøerne af 21de Marts 1855 samt i § 1 i Lov om Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse til Færøerne m. m. af 8de Januar 1872.“ Det er i den af mig nævnte Lov bestemt, at de fra udenlandske Havne til Færøerne kommende Skibe, forinden de losse eller lade, skulle anløbe enten Årshavn paa Sydstrøms eller Trangsbaag paa Suderø, og denne Bestemmelse havde sin naturlige Grund deri, at der kun paa disse var ansat offentlige Læger, og at kun paa disse Steder de fornødne Sundhedsforanstaltninger kunde blive truffne. Senere er der blevet ansat en Distriktslæge i Baag paa Nordø, og det færøske Lagthing har derefter andraget paa, at den sidstnævnte Havn maatte blive optagen blandt de Havne, som det skaar aabent for udenlandske Skibe at anløbe. Da det nu maa erkendes, at Grunden til at indskrænke sig til de to førstnævnte Havne er bortfalden ved den Forholdsregel, som senere er truffen med Hensyn til Baag, har Regjeringen troet i den Henseende at burde indkomme Lagthingets Ønske, og det Lovforslag, jeg har havt den Ære at forelægge, gaar ud herpaa.

Fremdeles skal jeg have den Ære at forelægge „Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse.“ Lovforslaget er ledsaget af temmelig udførlige Motiver, og ærede Medlemmer af Landstinget ville deri se fremsatte saavel de Kjendsgjenginger som de Betragtninger, der have ledet Justitsministeren til at anse det for nødvendigt at bringe dette Forhold under en nærmere Ordning. Jeg behøver ikke at sige, at Justitsministeren kun modstræbende er gaaet ind paa at forelægge Thinget et Lovforslag om den nævnte Øjenstand; men efterat jeg er kommen til den Overbevisning, at det er en Pligt mod Samfundet at tage denne Sag under Overveelse, har ethvert andet Hensyn maattet vige. Jeg haaber, at man ved at gennemlese Lovforslaget vil komme til at erkende, at der i alt Fald har været stræbt efter at mægle mellem de to i denne Sag modstaaende Hensyn, paa den ene Side til, hvad der skyldes den almindelige Sikkerhed, Samfundet, paa den anden Side til, hvad der skyldes Individernes Fri-